

גיליון מס' 253

יבִיעַ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת בא

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

תפסיקו לסבל

מה הטוב ביותר בעבורנו בעולם הזה. ההורים שנולדנו אליהם הם הטובים ביותר בעבורנו, ורק הם יכולים לגרם לנו למלא את תפקידנו בעולם הזה.

השכונה שנולדנו בה, הקרובים והחברים שגדלנו עמם - עם כלם נפגשנו בגזרת הבורא ולטובתנו.

בת או בן הזוג שלנו, שלפעמים יכול לקרות שאנו נהיה אתם במחלוקות, לא התחתנו אתו במקרה - קדם לידתנו הכריזו בשמים מי יהיה בן או בת הזוג שלנו (סוטה ב.), ועלינו להבין ולדעת שזה היעוד שלנו בעולם - לוותר ולהסתדר עם השני.

פעמים רבות אנו מאכזבים מהילדים שלנו, איננו מרצים מההתנהגות שלהם, ואנחנו חושבים בלבנו - 'כמה חבל שנוולד לנו ילד שפזה, כל כך קשה להתנהל מולו'. אבל, לו הייתה בידינו האפשרות לראות ולהבין את מסלול החיים שבורא עולם סדר בעבורנו, היינו מבינים שגדול הילד הזה נועד להשלים את תפקידנו בעולם הזה על הצד הטוב ביותר.

אחים יקרים!

בואו נתן לבורא יתברך להוביל אותנו בלי לשאל עליו שאלות, בואו ונעשה מאמץ גדול יותר להאמין בה' בכל פרט בחיינו - במראה שלנו, בגטיות שלנו, במדות שלנו - בהכל!

בואו נתרגל לחשב רק מחשבות טובות - מה שאני... איך שאני... עם מה שיש לי... החיים שלי הם הכי טובים בעולם... רק כך אנחנו יכולים להיות מאשרים ושמחים, רק כך נעריך את עצמנו, נרגיש ספוק עצמי, נמנע מעצמנו כעסים פנימיים, ובגזרת ה' נזכה לבצע את תפקידנו בעולם הזה שושלחנו אליו על הצד הטוב ביותר.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

אני מתאר לעצמי, שבין הקוראים יש כאלה שעברה עליהם ילדות לא קלה, כאלה שסבלו מאלימות פיזית או מלולית, ולפעמים אף דברים חמורים מכך. לצערי, בשנים האחרונות פגשתי אנשים רבים כאלו.

אין פונתי חלילה לזלזל או להמעיט מחמרת המעשים, מגדל הכאב והצער שקיים בכם, בנדאי לבי מלא תפלה לה' יתברך שיאיר את עיניכם באשר תמידי, אבל מה שאני יודע - שכל מה שעבר עליכם במשך ימי חייכם, הכל הוא בגזרת הבורא יתברך, ואף אדם בעולם אינו יכול להרים את ידו או את קולו עליכם אם לא שבורא עולם רצה בכך. והכל - ללא יוצא מן הכלל - הכל היה לטובתכם הגמורה.

גם אם עדין לא זכינו להבין את הטוב, נאמן עלינו בורא עולם - שברא אותנו יש מאין ואוהב אותנו יותר מכל אהבה שיש בעולם - שהוא בחר בעבורנו את המסלול הטוב ביותר בשבילנו, ואף אנו הסכמנו בדעתו לכך קדם שבאנו לעולם.

עצתי אליכם - תשחררו את הפעסים הפנימיים שיש לכם על אנשים שעשו לכם רע בעבר, ואף אם הם אינם מרגישים צורך לבקש את סליחתנו, ולא תמיד מגיע להם שנסלח להם - תסלחו להם מכל הלב.

ואני מעז לומר, שאף אם הם עשו כנגדכם מעשים נוראים, לטובתכם, קוראים יקרים, תעבירו, תמשיכו הלאה, אל תכעסו על אף אחד בעולם, כי המטען הנפשי שאתם סוחבים מקשה רק עליכם.

אם לא נלמד לסלח על העבר, אנו פשוט ממשיכים לסחב אותו בתוכנו, והכאב לא יגמר... למה לנו לסבל בגלל טעויות שעושים אחרים???

הכל - זה לטובה

מי שהביא אותנו לעולם הזה ויצר אותנו יש מאין ומחיה אותנו כל ימי חיינו, יודע בדיוק

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

מסכת זוהרה לבורא עולם וזאת האור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלבבות ביאור כשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי 'יביע אומר' 03-8000770 ובחנויות המובחרות

זמני כניסה ויציאת השבת הזמנים לפי לוח 'אור החיים'				
יום	ת"א	חיפה	ב"ש	כניסה:
יום	16:46	16:46	16:50	16:49
יציאה:	17:38	17:38	17:41	17:41
ד"ת:	18:11	18:11	18:15	18:15

בירושלים: לנהגים 40 דקות 16:30

הנהגות מרן
רבו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מלך ישראל וקדשו

באחת הפעמים שראש הממשלה נזקק להתיעץ עם מרן רבינו זצוק"ל, הוא הגיע בתאום מראש עם משלחת שרי הממשלה, ואת המחזה הזה ראו בכל העולם איך נכנסת המשלחת הממשלתית ומרן רבינו יושב וכותב את חידושו ופסקיו ולא מרים את עיניו עד שהודיעוהו שראש הממשלה הגיע. וגם כאשר מרן רבינו הרים את עיניו, הוא פנה לעברו ואמר לו: "שב", וכשהוא ממשיך לכתוב כרבע שעה בו בזמן שראש הממשלה מחכה יחד עם חברי המשלחת עד שסיים את הפסק כאשר העלה בחכתו, דבר שגרם לקידוש שם שמים בכל העולם כאשר כולם ראו מיהו "מלך ישראל" בבחינת 'מאן מלכי רבנן' וכנאמר: "בי מלכים ימלוכו" (מתוך ספר 'מלך ביופיו'.. ניתן להשיג במספר 053-315-7539).

שאלות ותשובות
מאת סורנו הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: בט"ו בשבט הרבה מכינים ריבת אתרוגים מהאתרוג של סוכות ושואלים מה ברכים על זה והאם מרכים שהחיינו היות וכל השנה לא אכלתי אתרוג?
תשובה: ברכת הריבה בורא פרי העץ שזה דרך אכילתו של אתרוג (מרו או"ח סי' רד) ואין בזה ברכת שהחיינו דבירך שהחיינו כבר שנטל לולב (כידוע במקור היו מברכים בשעת הראיה ולכן כאן כבר ראה ובירך כמבואר בחזו"ע ברכות עמ' קכח).

שאלה: האם יש ברכת שהחיינו על פירות יבשים שלא אכלתי מהם כל השנה?
תשובה: ברכת שהחיינו זה רק אם גם הפירות עצמם חדשים ולא רק אם האדם לא אכל אותם שנה, דמי שלא יאכל שנה עגבניה לא יברך שהחיינו היות וזה לא פרי חדש, ולכן אין שהחיינו על הפירות יבשים שאינם חדשים (מרן סי' רכה סעי' א).

שאלה: האם אפשר בט"ו בשבט לברך שהחיינו על פרי הנקרא קרמבולה למי שאוכל בפעם הראשונה השנה?
תשובה: אפשר לברך שהחיינו על קרמבולה כך כתב בספר החדש והנפלא הליכות ברכות (סי' רכה סעי' י).

שאלה: יש לנו עץ שהוא בתוך עציץ. האם צריך להמתין שלוש שנים לערלה?
תשובה: גם עץ שבתוך העציץ אפילו אם העציץ למטה סתום, צריך לחכות שלוש שנים לערלה (מרן יו"ד סי' רצד סעיף כו).

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליט"א

סגולת קידוש החודש וברכת הלבנה ציווי תמוה

פרשת ציווי קרבן פסח פותחת בפסוקים (שמות יב, ב) "הַחֲדֹשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים", שואל הזרע שמשוון, מהי החשיבות לצוות את בני ישראל על מצוה זו דווקא בעת בהיותם בארץ מצרים?

זמנן של המכות במצרים

ומבאר, לקידוש החודש במצרים ההיה מסר חשוב לעם ישראל, מכיון שעשרת המכות התפרסו במשך שנים עשר חודשים כאשר אין חודש שאין בו מכה, (דברי רבי עקיבא בעדיות פ"ב מ"י), היה ניתן לומר שבורא עולם מהותו היא מידת הדין שכן בכל חודש היתה מכה שונה באה על המצרים, לשם כך ציווה בורא עולם את עם ישראל לקדש את החודש, לרמז להם שההנהגה של עם ישראל היא במידת הרחמים, שם

הויה המסמל על מידת הרחמים עולה בגימטריא עשרים ושש, כשנכפיל אותו בשניים עשר חודשים נקבל תוצאה של שלוש מאות ושתיים עשרה, בדיוק כפי הגימטריא 'חֲדָשׁ', כפי שהיא כתושבה בתורה חסר וו. וזה נרמז בדברי הפסוק (שמות יב, ב) "הַחֲדֹשׁ הַזֶּה לְכֶם, רֵאשׁ חֲדָשִׁים", לְכֶם ולא לגויים. משום כך נתנה מצוות קידוש החודש במצרים ללדינו שהנהגתו של בורא עולם עם בני ישראל היא הנהגה של מידת הרחמים.

ירידת השפע

כיצד מורידים שפע בקידוש החודש? מבאר הזרע שמשוון, שכאשר יהודי מתבונן שהקב"ה מחדש כל הזמן את הבריאה ומודה שבורא עולם הוא יוצר בראשית, האמונה הזו משפיעה עליו שפע, ההיפך מפרעה שהיה כופר בבורא עולם וגרם שיתהפך כוחו של שם הוי"ה ממידת הרחמים למידת הדין.

הסגולה הנדירה

בספר 'אור חדש' מופיעה סגולה נדירה שקיבל מרבו להינצל מגזירות קשות, וז"ל: "שאם ירצה להינצל יבקש מהגוי הרוצה להורגו שיניחנו לעשות מצוה אחת קודם ובעזרת ה' יוכל להינצל.

וסיפר לי מעשה רב שאירע לאחד שפגע בגוי בלילה ורצה הגוי להורגו, וראה שהלבנה זרחה, וביקש מהגוי שיניחנו לעשות מצוה אחת שציוונו הבורא יתברך קודם ואחר-כך יעשה עמו מה שלבו חפץ, והלבנה היתה בחידושה וקידשה בפניו בכוונה גדולה, ואחר-כך רצה למסור נפשו בשמחה על קדושת ה', ונעשה לו נס כשדילג וקפץ ג' פעמים כמנהג, נשאו רוח מאת הגוי, ושוב לא ראו זה את זה וניצל ממנו. וגם שמעתי ממנו, שמי שיקדש הלבנה - מיום שיקדשה שוב לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ואילך, כי שכרה כל-כך גדול כמו שאמרו חז"ל: 'תנא דבי רבי ישמעאל, אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים בכל חדש וחדש די", עכ"ל.

נמצאנו למדים, שכל ציווי של בורא עולם יש לו סיבות עמוקות ורחבות, והכל נעשה בהשגחה פרטית מופלאה.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשוון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשוון', ולהפיצים בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

לעודד או לייאש – בידינו הדבר!

ישנן המון סיטואציות ביומיים שאנו נתקלות בהן והן מלחיצות / מפחידות / עמוסות וכו'. איך אנחנו מגיבות באותם רגעים? לדוגמא בטיפול הילדים - ישנן שעות 'קשות' או עמוסות במילה עדינה יותר, וכגון שעת המקלחות. הרצון הוא לתקתק כמה שיותר מהר, ובמיוחד בימות בחורף הבא עלינו לטובה שהמים קצובים ויש לחץ כי צריך להלביש, לקלח, להחליף ולהכין ארוחת ערב בבת אחת, וזה בלי מה שנשפך, נפל, נשבר - בטעות! והנה מבין שני בני הזוג תמיד יש אחד לחוץ שהמצבים הללו מכניסים אותו לפאניקה ולעצבים (קלים או חמורים), ויש את הצד השני שבמצב הטוב הינו יותר אדיש, יותר קליל, פחות לוקח ללב ומתרגש, וכל זאת גם אם האווירה כרגע לחוצה בבית. במצב כזה הצד הרגוע צריך לנסות להשפיע על האווירה בבית, ולפחות באמירת מילים מרגיעות לחלל הבית וכגון: "הכל בסדר", "לאט לאט יש זמן.. הכל בשליטה", "כל מה שה' עושה זה לטובה", ובכך לנסות להשרות אווירת רוגע בבית גם בזמני לחץ. פשוט להישאר רגוע ושלו ולעשות אווירה טובה ושמחה בבית, ואף שזה קשה לא להיות מושפע מאווירת הלחץ באותו רגע, אבל זה משתלם וגם יכול להדביק את הצד השני, ובכך זה נותן לכל בני הבית מוטיבציה וכוחות גם אם זה לא נראה באותו הרגע. וכעת הבה נתאר לעצמנו מה קורה במקרים שבהם שני הצדדים לחוצים, ששניהם מייאשים מהעשייה בבית.

האחד אומר: "אין לי כוח כבר", והשני ממשיך באותו טון ואומר: "כן.. ילדים זה ממש קשה.. כולל כמה פרצופי עצב. ובאמת שמצב כזה כאשר כל אחד מייאש את הצד השני זהו מצב הרסני ביותר שחייבים לנסות לעצור אותו, כי הרי זהו כדור שלג שלא יגמר כשרק מתווסף אליו עוד קושי וייאוש. זה נותן לכל אחד מהצדדים לבלוע את רעל הייאוש וכמובן מוריד את המוטיבציה לעשייה, ובשלב מסוים זה גם יכול להכניס חלילה למצב נפשי ירוד ולחבל בכוחות הפיזיים והנפשיים שבוודאי יש לכל אחד. כשכל אחד מוריד את הצד השני ומראה עד כמה "החיים קשים ומרים" - והשני מצדיק אותו או רק מהנהן בראשו, זה הרס לבית...

חייב שיהיה לפחות צד אחד אופטימי, שמח, מכניס אמונה ושמחה גם במצבי לחץ, ובאמת זה דבר שיוכל להשתנות מסיטואציה אחת לשניה. ישנם מצבים שבהם הבעל יותר רגוע וישנם מצבים שבהם הפוך.. לא משנה מי - העיקר שיהיה תמיד אחד לפחות (כמוהו הפוך) ששדף ששניהם) שמכניס אווירה נעימה ושלווה הביתה. צד שמרגיע ולא מלחץ, שמחייך ולא כועס.. ששם שירים ורוקד, שאומר תודה לה' בקול רם ולא נותן לאווירה דיכאונית או כועסת להשתלט על הבית כולו.

וכך מדביקים את הצד השני ואת כל המשפחה באמונה אמיתית, בשמחה כנה ובכפי הגדול לחיות בעולמו של הקב"ה, שכן כל אחד חייב לשמוח ולהודות על המשבצת שבה הוא דורך כרגע בחייו ומתוך הבנה שכלום לא מובן מאליהו.

ואמנם ישנם שיגידו שזה מאוד קשה ואין להם כוחות להיות שמחים או להעלות את המוטיבציה בבית.. אבל הנזק שנגרם מכך הוא הרבה יותר גרוע וקשה לתיקון מאשר עכשיו במצב הנוכחי, כי תמיד ניתן להשתפר במצב הרוח גם אם זה מאוד קשה.. לשנן מותניים ולשמוח בכוח גם אם לא מתחשק.. לשמוח את הצד השני שקשה לו יותר.. וכששני הצדדים עושים את זה לבסוף הם ימצאו בכל סיטואציה אחד שברגע יותר קל לו והוא זה שישנה היום את האווירה בבית.

הדבר הזה הוא חובה לבריאות הנפש של ההורים ושל ילדיהם, ומה גם שהקושי והעשייה השגרתית היא הברכה הכי גדולה שיש לנו בידיהם! תודו ואל תפסיקו להודות.. אדם שמודה באופן תמידי לבורא עולם, הרי שהרבה יותר קל לו להיות שמח, שכן הנעימות והנינוחות הן מנת חלקו התמידית, וזאת מכיון שהוא מעריך את הטוב שלא מובן מאליהו ואת החסד שבשיגרה! אף אחד לא היה רוצה שיקטעו לו את השיגרה העמוסה בדברים אחרים פחות נעימים.. תחשבו על זה.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור חייגו: 058-3266-571

החיד"א אומר שיש דמיון רב בין האדם לעץ וכפי שאומרת התורה בפסוק "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", ואכן נמנה כאן כמה נקודות שבהם נמצא דמיון זה: א. ככל שהאילן מטופל טוב יותר אזי הוא מניב פירות טובים ועסיסיים יותר, וכך גם האדם ככל שמשקיע יותר בחינוך ילדיו הרי שיקבל ילדים טובים יותר. ב. כל חיותו של האילן מן המים, וכך גם האדם כל חיותו מן התורה שנמשלה למים (תענית ז ע"א). ג. כמו שהאילן צריך לאור השמש כן האדם צריך רב שיאיר לו את הדרך. ד. כמו שהאילן צריך לרוח (אור), כן האדם צריך את הרוחניות כדי לחיות. ועוד ראוי להביא מה שכתב בספר שלחן מועד ערוך (עמ' קנג), שבכל זרע קטן יש את תכונות העץ - טעם פירותיו וצבעיו, גובהו וצורתו עליו, גודל זרעו וכדומה, ואם האדם עצמו לא ישקח ויטפח אותו שום דבר לא יצמח, וכן גם האדם טמונת בו הרבה יכולות, אבל אם האדם לא יטפח אותם הרי ששום דבר לא יצא ממנו. ולסיום נביא הקבלה נוספת בין האדם לאילן וכפי שאומר החזון איש: שהנה כשם שהאיכר חורץ את גורל האילנות ע"פ מידת התועלת שהם מביאים, והיינו כמות הפירות הראויים לאכילה ולא לפי גודלו או יופיו, כך הקב"ה נוהג ביחס לאדם שנבחן לפי התועלת שהוא מביא ולא כיצד הוא נראה בעיני עצמו או בעיני אחרים.

רמז ב"ט"ו בשבט

בספר "שערי ניסים" (הובא בספר שלחן מועד ערוך עמ' קנב) כתב שכל המצוות התלויות בארץ רמזות ב"ט"ו בשבט (שבע עשרה מצוות כגימטריא המילה "טוב"):

- ח- חלה, חדש.
- מ- מעשרות ותרומות.
- ש- שכחה לקט ופאה.
- ה- העומר.
- ע- ערלה, עוללות.
- ש- שמיטה.
- ר- רבעי.
- ב- בכור בהמה.
- ש- שבע שמיטות (ויבל).
- ב- ביכורים.
- ט- טבל

ההבדל בין שבועות ל"ט"ו בשבט

ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות בו נוהגים לאכול פירות, ולעומת זאת בחג השבועות אשר בו נידונים על פירות האילן (כמבואר במסכת ר"ה טז), מנהג ישראל לקשט את בית הכנסת בענפי אילנות.

ולכאורה אמור להיות להיפך. בחג שנידונים על הפירות (שבועות) צריכים אנו לאכול פירות, וביום ראש השנה (יום דין) לאילנות (ט"ו בשבט) נקשט את בית הכנסת בענפי האילנות. ומדוע נוהגים אנו בדיוק ההיפך?

ואכן תירץ האדמו"ר מסאטמר זצ"ל שהאילנות מרמזים על ההורים והפירות מסמלים את הילדים, והנה כאשר דנים את ההורים יש להביא את הילדים שבהם הם נבחנו אם מילאו את מלאכת החינוך בנאמנות אם לא.. אם חינוכו את הילדים על אדני התורה היראה והטהרה או שמא התעלמו מתפקיד זה.

ומשום כך ב"ט"ו בשבט אשר דנים בו את האילנות - את ההורים - הרי שמביאים לשולחן את נעשה בגרעין, ולהפתעתנו עיניו ראו ולא זר איך הגרעין נקב ולא נשאר ממנו כלום. תשעים ותשע אחוז ממנו נהרסו ובקושי אחוז אחד נשאר, וכשראה כך מיד התייאש ואמר בליבו: "בטח העץ כבר לא יצמח" ועל כן החליט לשתול את הורע במקום אחר, ואכן הלך הוא ממקום למקום והעץ שלו לא גדל.

לעומתו השני נטע את הגרעין, השקה, טיפח והשקיע בו, ולבסוף יצא אילן לתפארת.

מה הסוד פה? מה נקודת ההבדל בין השניים? אלא שדווקא בזמן הקושי והריקבון, דווקא בזמן הירידה, זהו הזמן שבו צומחים.. זהו הזמן לקבל את הכוח לגדול אחר כך. ולכן זו אחת הסיבות שאדם דומה לעץ, וכדי לרמוז לו לא לפחד מהתמודדות ומקשיים כי דווקא מזה נבנים וממילא אין לו להתייאש מהם.

(מתוך ספר מיד מלכים על המועדים. ניתן לקבלו ללא עלות במייל

3083yossidahan@gmail.com)

איך משיגים 700,000 ₪.

בפרשת השבוע מוזכר ענין יציאת עם ישראל ממצרים, וכבר ידוע שעם ישראל יצא בזכות כח האמונה שהאמינו בה' ובמשה עבדו, ואכן היו רבים בעם ישראל באותה תקופה שלא זכו לצאת ממצרים ומכיון שלא האמינו, וראוי להביא בענין זה את הסיפור הבא שיעזור לנו להתחזק באמונה. סיפר הרה"ג גואל אלקריף שליט"א ראש ישיבת דרך החיים ב"ב, על אברך שהתגורר בשכירות בבני ברק במשך שנים ארוכות, ומשום שלא היה בידו די כסף כדי לרכוש דירה.

בערב פסח אחד הוא זכה להכניס בבריתו של אברהם אבינו ע"ה את ילדו השמיני, ותקופה קצרה קודם לכן הודיע לו בעל הבית כי מיד לאחר חג הפסח עליהם לפנות את הדירה.

השכנים המכרים והקרובים - כולם התגייסו לעזור להם לחפש דירה חדשה, אולם המאמצים העלו חרס. בעלי הדירות, כך מתברר, אינם מעוניינים להשכיר את דירותיהם למשפחות בעלות עשר נפשות. הם מחפשים זוגות צעירים.

הזוג הנבחר היו מוכנים לחתום על סעיף מיוחד בחוזה בו יתחייבו להחזיר את הדירה בדיוק כפי שהייתה, ואף לחתום ערבוב על זה, אך התשובה של כולם כמעט פה אחד הייתה: לא... לא רוצים להיכנס לזה.

פסח מתקרב. האישה אחרי לידה... הילדים בחופשה... הבית על גגלים... קרטונים... וכמובן שצריכים לנקות את הכל ומתוך ידיעה שהם לא יהנו מזה ומשום שהם עוזבים מיד לאחר הפסח מה שמוסיף קושי בזמן הניקיון.

והנה אל תוך הבלאגן הזה נוחת השכן מלמעלה.

מה קרה? אולי מצא לנו איזה דירה? או שמא רוצה הוא להציע עזרה בניקיון או בבישולים?

אך האמת היא שלא בדיוק. אותו שכן הוא מוהל. דקות ספורות קודם לכן הוא קיבל טלפון מיהודי חילוני שאת בנו הוא מל לפני שנים, וליהודי הזה יש הורים שלא שומרים תורה ומצוות בר מיין הגרים בהרצליה, וכעת החליטו לערוך בדיקת חמץ כשצורך זה הם מקווים להיעזר בבנם שיפנה אותם למישהו מתאים, והבן מצידו אמר שהדתי היחיד שהוא מכיר זה המוהל של הבן שלו, ולכן הוא פנה אליו אם יכול לעזור להוריו בבדיקת חמץ.

זוג מבוגר.. וילה בהרצליה.. בדיקת חמץ.. המוהל לא נזקק ליותר מרגע כדי להחליט שזה לא בשבילו. הוא לא יודע איך להתעסק עם אנשים כאלה. אבל מה יעשה?? ואז עולה בראשו השכן מלמטה! הוא עובד ב'קירוב'. המצווה הזו מתאימה בדיוק בשבילו ממש כמו כפפה ליד, ואכן ממחשבה למעשה הוא יורד לשכן ומספר לו את הדברים.

כעת לפני שנמשיך בוא נעצור ונדמיין לנו רגע את המצב. היה זה ב'ערב פסח' כשרק צמד מילים אלו מגלם בתוכו לחץ וחוסר שלווה, ובמיוחד שאצל מיודענו בבית יש אישה לאחר לידה ובית על מזוודות וקרטונים כשילדים מפזזים ומכרכרים, ובזמן כזה עומד אדם ומבקש ממנו ליסוע להרצליה ולעשות ליהודי 'בדיקת חמץ'.

הבה ונחשוב לעצמנו מה היינו עונים לשכן בדלת????!!!

והנה האברך שלנו עדיין עומד בדלת ובאלפית השניה עוברות בראשו המחשבות. מחד גיסא יש יהודי הזקוק לקיום מצות בדיקת חמץ, ומאידך גיסא המצב בבית לחוץ מספיק, ומה גם שלאחר מכן הוא יצטרך לעבוד בביתו עד הדלקת נרות והכל לבדו. לבסוף האברך שלנו מחליט באומץ ואומר: "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה", ומיד שם את פעמיו לכיוון הרצליה.

המשך בשבוע הבא...

בס"ד

המסעדה

מסעדת החסד מבית "יביע אומר"
לר"ר ב"ש"ח ב"ר חיים מקלוסטר ז"ל ע"ה

מידי יום מסעדת החסד מחלקת ארוחה חמה למעוטי יכולת, כל תרומה שלכם מגדילה את כמות המנות במסעדת החסד, תנו לנו את האפשרות להאכיל עוד ילד רעב

לתרומות הי"גו: 03-8000770

בס"ד

עוזרים בבניית הבניין ושותפים

בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי מטר - 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר - 400 למשך 36 חודשים
תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יואל כהן שליט"א
במו כן ניתן להקדיש את הארץ קודש או חדרי לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים